

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๔/๒๕๖๐

วันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายสิวัต จินพาศิษฐ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลจังหวัดจันทบุรีไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสิวัต จินพาศิษฐ์ (ผู้ร้อง) อ้างว่าศาลจังหวัดจันทบุรี (ศาลชั้นต้น) โดยนางพนิดา อรรถเศรษฐัง ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นได้ไต่สวนมูลฟ้องและมีคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๑๕๕/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๑๗๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ระหว่าง ผู้ร้อง เป็นโจทก์ กับนางนงเยาว์ จึงสงวนสิทธิ์ เป็นจำเลยในความผิดฐานยกยกออกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๒ และมาตรา ๓๕๔ คดีไม่มีมูลความผิด พิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์คำพิพากษาและศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๔/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ พิพากษาว่า คดีนี้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๒ และมาตรา ๓๕๔ ซึ่งตามมาตรา ๓๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้นต้องมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสองคนจึงเป็นองค์คณะที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๖ แม้โจทก์จะขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๒ ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และอยู่ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องที่ผู้พิพากษาคดีเดียวมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

- ๒ -

ได้สวนมูลฟ้องและมีคำสั่งในคดีอาญาได้ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๕ (๓) (๕) ก็ตาม แต่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดเพียงกรรมเดียวต่อศาลชั้นต้นซึ่งเป็นศาลจังหวัด องค์คณะในการพิจารณาพิพากษาคดีนี้จึงต้องมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสองคนตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๖ การที่ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้วพิพากษายกฟ้องโดยผู้พิพากษาคณะเดียวเป็นผู้พิจารณาพิพากษาคดี จึงเป็นการไม่ชอบด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๕ (๓) (๕) และมาตรา ๒๖ และเป็นกรณี ที่ศาลชั้นต้นมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ จึงยังไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ต้องให้ศาลชั้นต้นดำเนินการให้ถูกต้องเสียก่อน ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบ เรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ในปัญหานี้ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง พิพากษายกคำพิพากษา ศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาใหม่ โดยให้มีผู้พิพากษารบองค์คณะ

ผู้ร้องอ้างว่าการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นโดยไม่ครบองค์คณะดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๐ มาตรา ๒๐๓ และมาตรา ๒๐๕ ถือเป็นกรณการกระทำละเมิดและเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิดอาญา ของบุคคลอื่น ผู้ร้องย่อมมีสิทธิได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐ โดยหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลจังหวัดจันทบุรี เป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๘๘ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยมีคำขอดังนี้

(๑) ขอให้ถอดถอนและลงโทษผู้พิพากษาศาลชั้นต้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘

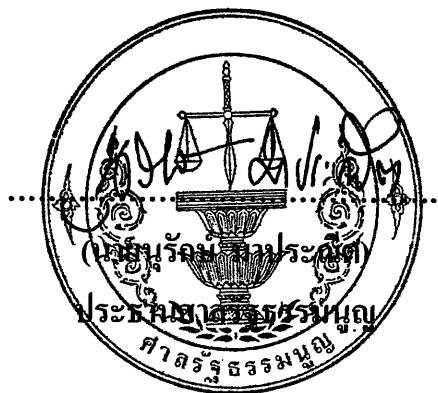
(๒) ขอให้ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงินจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลจังหวัดจันทบุรีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากศาลพิจารณาพิพากษาคดีโดยมีผู้พิพากษาไม่ครบองค์คณะตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๒๕ (๓) (๕) และมาตรา ๒๖ เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้พิพากษาศาลจังหวัดจันทบุรีเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๘๘ หรือไม่ ซึ่งข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ได้ตรวจสอบและพิพากษาให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นที่นอกเหนือไปจากการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๘ โดยผู้พิพากษาย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง แต่เป็นกรณีที่ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลตามรัฐธรรมนูญบัญญัติ ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๖๐)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ